

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravništvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Našim veleocenjenim naročnikom!

Nekateri gg. naročniki so bili terjani za naročnino iz dobe, ko „Zvezna tiskarna“ še ni prevzela lista „Domovine“. V tem obziru prosimo, da prizadeti gospodje stvar doženejo z onim gospodom, ki jih terja, ne pišejo pa našemu upravništvu, ki nima z ono staro naročnino ničesar opraviti.

Preidimo od besed k dejanjem!

II.

Dokazana resnica je, da samo izobražen narod more gospodarski napredovati! Torej je moralna dolžnost vseh inteligentnih narodnih krogov, da skrbijo in delajo nato, da se narod, da se vse ljudstvo brez izjeme — do zadnjega gorskega sela — tudi najpriprostejši delavec, naobrazi.

Z nekim grozečim veseljem radi povdarjamo narodno zavednost, vztrajnost in žilavost češko. Pri tem pa kaj radi pozabimo, da Čehi tudi čez noč in iz nič na bogsive kak čudežen način niso postali to, kar pomenijo danes. Tudi oni so bili nekdanj na isti stopinji razvoja, kakor smo mi danes, tudi njihovemu narodnemu obstoju so pretuli isti viharji, isti brezobzirni nasprotnik, ki se zajeda in vsesava v naše narodno telo, ki izpodriva naše narodno delo, ki izpodriva naš narodni živelj, je grozil nekdanj češkemu narodu s smrtjo in poginom. Danes seveda se je že češki narod toliko osamosvojil, vspel tako visoko, da duševno in gospodarsko daleč nadkriljuje svojega nemškega soseda in češka-slovanska pesem zopet odmeva po krajih, iz katerih jo je nekdanj izpodrinila nemška beseda.

Toda če prebiramo liste češke povestnice, vidimo, kako je ta narod polagoma, a dosledno napredoval, koliko trudapolnega narodnega dela je bilo treba, predno so padli oni okovi, v katerih še ječimo in vzdihujemo mi!

Zares mnogokaj se je že pri nas poskusilo, marsikaj je že hitro mogočno vsplamtelo, pa zopet ngasnilo, zamrlo brez najmanjšega sledu!

To je znamenje površnega dela, in tako površno in navidezno je sploh naše narodno delo! Kaj in kako si sploh mislimo narodno delo! Nekaj želimo, nekaj nam ni prav. Hudo občutimo nezavednost, nizko izobrazbo, zaostalost narodovo. Vsi vneti za vse dobro kličemo: „Več izobrazbe, več luči, več prosvete ljudstvu!“ Mnogo dalje pa tudi navadno ne pridemo. Radi te pomanjkljive narodne vzgoje, če smemo to nedelavnost imenovati vzgojo! — pa imamo take sadove. Možje, ki so še pred par leti kot narodni župani županovali slovenskim občinam, pomagajo danes odpadnikom, nemčurjem k zmagi! Niso se zavedali, ko so bili narodni-značajni, niso umevali prav svojega stališča — kar so bili, bili so le slučajno od danes do jutri. In slučajno je zopet, če jih vidiš danes v vrstah nasprotnih.

Pridite med narod in poglejte in spoznajte naše ljudstvo! Ostanemo lahko pred pragom naših trgov, ali po naših lepih vaseh, da ne govorimo o naših mestnih okolica.

Pravih, zanesljivih, samostojnih narodnih mož je tako malo! Krivismo tega sami krivo je

tega naše delo, ki je navadno še tisto, kar ga je, — slabo, skoro bi rekli dostikrat škodljivo. Ljudje, ki še kaj delajo za narod, vse preradi tišče svojo osebo, svoj vpliv in ugled v ospredje, predrzen, nevaren se jim zdi vsak, kdor bi si upal količkaj samostojno misliti, ubiti se mora tistega, ki bi imel zmožnosti in voljo se dvigniti nad nivo mrtvega stroja — naši voditelji hočejo imeti v rokah slepo orodje, ne pa probujen, izobražen narod, ki bi ne bil kakor plaha čreda ovc, ki se razprši, če „udariš pastirja“.

Nič nemogočega ne zahtevamo: Dela, premissljenega, organiziranega narodnega dela! Treba je zato seveda zmožnosti in volje. Voljo mora imeti vsak, kdor čuti potrebne zmožnosti. Tu se ne potrebuje nič visoke učenosti, pač pa mnogo, mnogo vztrajnosti in potrpežljivosti in srca za naše slovensko ljudstvo.

Vztrajno bodi naše delo! Ne obupajmo pri prvem ponesrečenem poskusu, zadovoljimo se z najmanjšim uspehom. Pri mladini se morajo napeti vse sile, tu se ne sme prezreti nikogar, vsakega se mora uvesti v ono veliko narodno armado, ki je potrebna, skupne narodne vzgoje, skupne narodne šole, da se privadijo za vsako socialno skupino prepotrebne prostovoljne discipline, ki izvira iz visoko razvite samostojnosti, iz prave svobodne individualitete.

Mladina naša je naš up, je bodočnost naroda. Vzgoja mladine je temeljno narodno delo, brez katerega si pravega napredovanja sploh misliti ne moremo. Kako pa se vzgaja naša mladina? Naše šole ne store dovolj, pokvarijo nam marsikaj, saj nimamo pravih narodnih ljudskih šol. Storit moramo torej sami nekaj, izpopolniti, česar šola ni storila; uvesti bi se morale v daljnem pomenu besede neke vrste narodne nadaljevalne šole v naših družtvih.

Čitanje raznih političnih listov ne koristi toliko, kakor se običajno misli. Kaj se je treba našemu kmetu, — ki ga tarejo gospodarske skrbi, ki tiči globoko v dolgovi — zanimati za razne malenkostne, brezpomembne praske, s katerimi polnijo večji listi svoje predale. Skrbimo rajše, da bo v družtvih več gospodarskih listov in poučno strokovnih knjig. Dajmo ljudem take dušne hrane, kakoršna jim prija.

Mogoče pogleda ta ali oni o priliki malo globlje v dušo našega ljudstva in videl bo nazore ljudske, ki vladajo: „Nemško znati“ to je prvo, kar mora otrok. Vesele se na tihem vsake nemške šole in če grmi prokletstvo na njo tudi iz lece. Kaj pomaga tu samo zabavljanje čez nasprotnike — tu je treba resnega, stvarnega pouka.

Ne z zasmehom, ne z odbitnostjo — s prijazno, prepričevalno besedo pojdimo med nevedne, zaslepljene in jih poučimo!

Glas iz Slovenskih goric.

Po vseh krajih naše domovine se probujajo, delajo in zidajo, hoteci postati sami gospodarji svoje lasti. Zavedni narodnjaki delajo za povzdigo tlačenega slovenskega naroda. Boré se za svoje, od države zajamčene pravice, in posrečilo se jim je že tupatam doseči to, po čem koprne.

Tudi na zelenem Štjerskem, v lepih Slov. goricah so se jeli dramiti ispali duhovi. Občina za občino pada zopet v sovenske roke, snujejo se razna — koristna društva, ki imajo zgolj

namen bistriri duha naše mladine ter jo voditi po pravi poti do cilja.

Tu so se našli možje, ki žele upeljati zopet novo, prekornostno društvo, ustanoviti hočejo novega „Sokola“, v Spodnjem Štajerju. To je ideja, katero mora s ponosom pozdravljati slovenski svet. Blagoslovljeno naj bo vaše delo, da se čim prej uresniči vaša želja. „Sokoli“ bodo postali naši mladeniči in možje, vežbali si telo in krepili duha, da se jim ukorenini trden značaj in neomahljiva volja. S tem se bo jela graditi nova in nepremagljiva trdnjava, ki bo junaško odbijala smeje napade, dokler ne zasije jasen dan tudi na meji naše zemlje, — treba se nam je boriti neustrašno in vstrajno, ker smo mejaši, naši nasprotniki silijo vedno dalje in globlje v našo last. S krvjo in ognjem smo jo branili pred vragi, in naša ostane do skrajnih mej.

Ko se pokaže „Prleški Sokol“, novorojeno dete naše majke, bo nasprotnik uvidel, da bedimo, da smo dovolj močni za jak odpor.

Radi tega vas pozivljamo, stopite vsi na delo, da se nam bodo čimpreje — vremena zjasnila. Pogum in z združenimi močmi! Bratje bodite, stisnite si krepko desnice in zmaga bo naša! Naj vas ne strašijo mnoge zapreke, vse boste premagali, če boste edini.

V Ljutomeru kraljuje v utrjenem gnezdu „Murski Sokol“, ki bo gotovo iz srea rad ustanovil — odsek. — Za sedež se mora pa izbrati kraj, ki je najprimernejše središče. Tak prostor bi bil, recimo Sv. Anton v Slov. goricah. Tu je prvič že nad vse potrebno resno delo, drugič pa je prijazen grič nekako središče, krog katerega so okoliški kraji prilično enako oddaljeni. Tu sem bi lahko pristopili bratje od Sv. Jurja ob Ščavnici, od Sv. Andraža, od Sv. Bolfenka, Sv. Trojice, od Negove, Ivanjec, tudi Kapela ni predaleč. To bi bil pač najprimernejši prostor. Ne ozirajte se na nič, ne sodite različno, kajti pri delu za narod ne smemo biti raztreseni, zediniti se moramo, če tudi marsikomu ni popolnoma prav. Vsakemu zavednemu narodnjaku bo veselja utripalo srce, ko bo videl, da se nad gričem Sv. Antona vzdiguje — novorojeni, bistrooki „Prleški Sokol“. Vse bo z radostjo zrla na novi — „rdeči cvet“ — slovenskega ljudstva.

Prvi poganki so tu, ne pustite, da zmrzne prvi popek, gojite ga nežno, da se bo kmalu razvil v lep in čvrst cvet.

Delajte!! Ne pustite zaspati te misli, obrnite pozornost vsi na to novo točko narodnega vzporeda! Vsi na krov! Nazdar!

Hrvatska pisma.

III.

Zagreb, 12. septembra 1905.

Dandanes je na Hrvatskem mnogo drugih narodnosti, kakor Nemcev, Magjarov (90.000), Srbov (700.000), Čehov (30.000), Rusinov, Slovakov in Italijanov. Najbolj razvita je pri Srbih narodna zavest. Znano je, da je pri nas stranka, ki Srbov vkljub njihovem velikemu številu v naši domovini neče priznati, temveč jih nazivlje „pravoslavni Hrvatje“. Ta stranka je pred tremi leti tako daleč zašla v svoji mržnji nasproti Srbom, da je nahujkala poulično maso, ki je razbila srbske trgovine in okna njihovih hiš. Od tega časa pa je „čista stranka prava“, ki je organizirala te izgrede, začela zgubljeni svojo vrednost.

Kaj nas pa deli od Srbov? Samo vera, a zaraditega se ne bomo klali, ko nam je jezik isti

ko so naši narodni običaji enaki. Stranka, ki hoče takšen naroden boj, ni narodna, ker s tem služi samo tujcem, in sicer vsegamogočnim politikom v Budimpešti in na Dunaju, ki vedo, kolika nevarnost jim preti od združenih Hrvatov in Srbov.

Počasi se je začelo naše stanje boljšati. Napredna mladina je polna hrvatskih in slovenskih rodoljubnih idealov. Hrvatska in srbska mladina na vseučilišču se medseboj zblizujeta, skupno delo pozdravljajo vsi naši politiki, ki vedo, da edino složen nastop Hrvatov in Srbov je naša pomoč, je naš spas.

Zaeno pa moram priznati, da tudi Srbi počenjajo marsikaj, kar ni prav, vendar upam, da se sčasoma vse popravi.

Od ostalih narodnosti se v narodnem pogledu nič ne ločijo od nas Čehi in Rusini; oni so dobri rodoljubi in Hrvatje; ravnotako Slovaki, ki se živo strinjajo z našimi narodnimi težnjami. Naši sovražniki so Magjari in Nemci, ki so naseljeni večidel v žitorodnih krajih ravne Slavonije. Razen tega se dobe Magjari povsod, kjer teče železnica, ker na železnicah, žalibog, dasi se vzdržujejo s hrvatskim denarjem, gospodarijo Magjari. Ti nas nele ne spoštujejo, ampak najgrše žalijo, a naša vlada jim kljub temu postavlja magjarske šole, kamor mora tudi naša deca, odvisna od Magjarov. Tako nam se odtujuje naša kri v lastni domovini. Pozneje so seveda ti ljudje, ki pridejo iz teh šol, najljutejši rablji hrvatskega imena. Pri nas ima okrog 90.000 Magjarov 50 svojih šol, a onostran Drave na Ogrskem nima 400.000 Hrvatov niti ene hrvatske ljudske šole; da, niti po cerkvah se ne sliši hrvatska beseda. To je največja krivica.

Nemci so se začeli šele zadnji čas gibati; imajo svoje šole, hranilnice, pevska društva, „Turnvereine“, hujskajo in izživajo ter na vse načine vodijo protihrvatsko propagando. Zlasti Nemci v Rumi so zelo nesramni; imajo svoje glasilo „D. Volksblatt für Syrmien“. Dobivajo podporo od Gustav-Adolf Vereina, a naša vlada jim stavi šole. Tako se zidajo stebri nemškega „Dranga nach Osten.“

Graničar.

Domače in druge vesti.

— **Prememba v deželni vladi na Kranjskem.** Vlada je udovoljila želji katoliške narodne stranke za Kranjsko ter odstranila deželnega predsednika barona V. Heina s tega mesta in mu mehko postlala z mestom sekcijanskega šefa v ministerstvu notranjih zadev ter mu obenem naklonila veliki križ Franc-Jozefovega reda. Obenem je prestavljen dvorni svetnik pri deželni vladi kranjski grof Schaffgotsch z naslovom namestniškega podpredsednika v Trstu. Deželni predsednik na Kranjskem je postal podpredsednik tržaškega namestništva, Teodor Schwarz, podpredsednik pa Rudolf grof Chorinsky. To je menda vspeh nedavno od ljubljanskega „Slovenca“ naznanjene konference voditelja kranjske katoliške stranke, dr. Šusteršiča z ministrskim predsednikom. Sedaj bo morebiti mogoče zasedanje kranjskega deželnega zbora.

— **Zadnja sodna imenovanja.** Ob vsaki priliki, kadar predsednik graškega nadsodišča, grof Gleispach, imenuje v svoji namestnji, kjer gospodari kot neomejen satrap, svoje podložnike, se vzdigne v slovenskih deželah vihar ogorčenja, ki je le preopravičen. Že zadnjič smo osvetlili ta sodna imenovanja, danes povzamemo iz „Slov. Naroda“ par mest, ki so jako značilna za naše razmere. — Imenovani list piše. „Na Štajerskem so bila tri pristavska mesta prazna in upravičeno smo pričakovali, da dobi vsaj eno mesto Slovenec, — toda to bi bilo proti Gleispachovemu načelu, mlajši in gotovo ne boljše kvalifikovani nemški kolegi so dobili prednost. — Človeku se kar srce krči od jeze, ko vidi, kako krivično se s Slovenci postopa. Dva izvrstna sodnika že sedem let živita v pregnanstvu v Kozjem, prosjačita in moledujeta za premestitev, toda ne: Gleispach jih drži s kruto roko priklenjena; Nemeč Oswatitsch pa, kateri je komaj nekaj mesecev pristav, zaželel si je premestitve iz Sevnice v Brežice, ker ima tam nevesto, — takoj se mu je ustreglo in dobil je Brežice. — In sedaj bi človek mislil, da bo Gleispach krivico vsaj paraliziral in v Sevnico poslal slovenskega pristava, saj je okraj do 99% slovenski. Toda ne, — mesto je dobil komaj imenovani Sellyey, ki ne ume slovenski in kateri je svoje nezmožnosti dokumentiral kot avskultant v Celju. Zwitter in Mihelič pa, katera je Gleispach pred izpitom poslal na Kranjsko, pa naj preišlujeta v Vipavi, oziroma Črnomlju, ali se bosta še kdaj vrnila v svojo rojstno deželo. Tako kopicji Gleispach krivico nad krivico Slovincem,

pa priti mora čas, da bo tudi ta tiran dobil zasluženo plačilo.“

— **Na naslov državnih poslancev.** Pri c. kr. glavni davkariji v Celju so uslužbeni uradniki, ko niti toliko slovenski ne znajo, da bi opravljali najnavadnejše posle s strankami. Med vsemi se odlikuje še pa posebno davkarski pristav Siegl, kateri kaže vsaki slovenski stranki — kakor mutec — s prstom — na uradnika tovariša — večšega slovenskega jezika. Kolikor se po tem sodi, je Siegl popolnoma nezmožen svoje službe. C. kr. davkarskemu pristavu J. Fekonja pa kratko namignemo, da takoj odstrani nemške znake raz svojega slovenskega telesa — sicer mu prihodnjič zagodemo drugo. Vse slovenske stranke pa nujno pozivljamo, da naznanijo vse razžaljivosti in nedostojnosti od strani c. kr. nemških kričarjev. Polit. društvo „Naprej“.

— **„Celjsko pevsko društvo“** otvori svojo letošnjo gledališko sezono v nedeljo, dne 15. okt. z Fran Govekarjevo igro iz Napoleonovih časov „Legionarji“.

— **Iz Ptujске gore.** Dne 21. t. m. smo imeli volitve v občinski odbor. Zmagali smo narodnjaki. Naval od nemškutarske strani je bil jako hud. Vsi nemškutarski volilci iz Ptuja in okolice so prišli na volišče pomagat k zmagi našim „Štajercijancem“. Dosegli pa so le toliko, da so prišli štirje naročniki »Štajerca“ v III. razredu v občinski odbor. V I. in II. razredu bili so izključno voljeni kandidati narodne stranke. Akoravno so voljeni štirje „Štajercijanci“ najhujši tukajšnji kričarji, vendar smo Slovenci lahko nad vse ponosni na svojo zmago, posebno, ker bi lahko izgubili vse, ker smo imeli v naši sredini moža, dosedanjega občinskega predstojnika Jakob-a Horvat-a, kateri nas je izdal. Za njegovo zaslugo ni bil voljen niti od naše, niti od nasprotne strani, akoravno je bil pri nas in pri nasprotnikih kandidat v I. razredu. — Ta mož se je pogovarjal z narodnjaki, kateri kandidati se naj postavijo v različnih razredih, obenem pa se je posvetoval z Ornič-om in Stražil-om v Ptuj, kateri so njima po volji. Narodnjaki smo zvedeli o tem komaj zjutraj na volilni dan. G. Horvat, „Štajercijanec“ ste hoteli storiti uslugo, da niste volili v II. razredu narodnih mož, zato ste dobili svoje plačilo. Vsi se, kakih poštenjaki so „Štajercijanci“. Požri so besedo! Brez Hrvata smo zmagali, zmagali sijajno, akoravno sta Ornič in Stražil pripeljala pretečeni terek cel zaboj tiskanih volilnih listkov za „Štajercijance“.

— **Na slovenskih gimnazijskih razredih** je z novim šolskim letom 1905/06 vstopilo sledeče število dijakov: V I. a razredu je 34 učencev, v I. b 31, v II. a 30, v II. b 28, v III. 58, v IV. 30 dijakov. Vseh skupaj: 211. V prvem in drugem razredu se nahajajo paralele.

— **Škofja vas.** Lov na otroke je prenehal, ker so rajniki župan spoznali, da je že dosti teh reči in ker se je šola že začela. Otroci so dobro spravljani v nemški šoli, saj so pod varnim nadzorstvom protestanta, odpadnika od katoliške cerkve. Če še ne veste, vam povemo, da je načelnik krajnega šol. sveta za nemško šolo — protestant. Kakor se vidi, vse dobro in varno, samo Okornovega očeta srce boli, ker še ne vedo natančno, kedaj bodo zopet župan.

— **Nemška bestijalnost.** Kakšna podivjanost vlada med nemškim narodom, ki ga tisočletna „kultura“ ni dvignila na nivo, na kakršnem stoji celo nekatere živali, kaže zopet nastopni slučaj, ki se je v torek obravnaval pred porotniki v Gradcu. 33 letni Anton Eregger iz okraja Voitsberg je 20. maja zvečer pil s 59 letnim Jožefom Fuchsom v neki gostilni v Keinzenbergu. Fuchs je spil že dve osminki pivovega žganja. Eregger mu je plačal še šest osmink, da je bil starec docela pijan. Vstala sta in odšla. Na potu si je Eregger privoščil Fuchsa za predmet svoje bestijalnosti, da ga je na nečloveški način mučil. Suval ga je v hrbet in rebra, v zadnjico, stopal bosemu revežu s težko okovanimi čevlji po nogah in prstih, da je krvavel in ko je Fuchs padel v neko deteljo, začel ga daviti. Ko je bil starec že nezavesten vsled preobilo zaužite pijače in mučenja, stopil je Eregger v bližnjo hišo, kamor je zavlekel svojo žrtev z gospodarjem. Tu je pokazal vso svojo divjo naravo. Tepel je reveža s svojo debelo palico in mu stopal z nova po bosih nogah. Ker mu z roko ni mogel odpreti ust, drezal je z vso silo s palico vanje, da je izpadel Fuchsu en zob in da se mu je ulila kri in da je bil ves penast okrog ust. Vlekel ga je za brado in brke in mu neusmiljeno tulil na ušesa; sedel mu je na prsih in trebuhu in skakal po teh dveh telesnih delih ter se norčeval, da morajo starca zapustiti vsi vetrovi. Z vso silo mu je obrnil nogo proti čelu, češ, da bo poskusil, če bo s palcem noge mogel narediti križ. Tudi je nezavestnega vzdignil

kvišku in ga vrigel nato ob tla pod klop. Na to je Eregger odšel. Fuchs je ostal še dva dni nezavesten, pozneje pa je hiral in hiral, da je 4. julija umrl. Eregger je za svoje pristno germansko početje dobil le osem mesecev težke ječe, ker so porotniki zanikali vprašanje o uboju in pritrtili le z 8 glasovi prestopok neprevidnega usmrčenja. Državni pravdnik se je pritožil. Po našem „barbarskem“ mnenju pa družina, v katere hiši je mrcvaril Eregger svojo žrtev, ni dosti boljša od obsojenca in bi se jo moralo ravno tako posaditi na obtožno klop. To je nemška kultura, katere se je treba bati!

— **Videm ob Savi.** Jako veliko se je po raznih časopisih pisalo od „Videmske tolovajske družbe“. A prvi so bili žandarji, ki so ljudem vtisnili na čelo ta pečat. Meseca maja in junija je bilo na Vidmu jako čudno. Zdelo se nam je, kakor bi bila revolucija. Po deset žandarjev je krožilo dan za dnevom po sicer popolnoma mirni okolici Videmski. Izsilili so hoteli marsikaj, kar ni res. Enemu so podrli peč, ker so trdili, da je opeko za njo ukradel. Pri sodnji pa se je izkazalo, da jo je kupil. Drugemu kočarju, ki je oče mnogih nepreskrbljenih otrok, so spraskali ves omet raz stene, ker so mislili, da ima zazidan „oropani“ denar. Pri posestniku Omerzetu so vzeli močan železen drog in z njim vlomili pri sosedu, trdeč, da ima pokradeno blago. Našli niso nič, a droga še dandanes ni nazaj. Kje je? V Brežicah so žandarji aretirane sramotili s tolovaji. V Krškem se je pripetilo sledeče: Žandar reče enemu izmed obdolžencev, ki mu je ime Maks; Ali ste vi v sorodu s cesarjem Maksom v Mehiki? Če ne, zakaj pa nosite njegovo ime? To je podlo razžaljenje. Omenim le, da zasramovani ni kakšen neomikanec. Obiskoval je meščansko šolo, bil četovodja v Poli, sedaj pa je vodja veleposestva Rese na Vidmu. Postopanje žandarjev se je najprvo naznanilo c. kr. okrajnima glavarstvom Krško in Brežice in še tudi na druge kompetentne strani. Ko so bili aretirani prepeljani iz Brežic v Celje, so bili tako hudo vklenjeni, da so občutili bolečine. Prosili so, naj jim verige jenjajo, a niso bili uslišani. Tako nastopajo naši žandarji. Svetovati bi jim, naj doma preišljujejo, kako naj se ukrene v tem ali onem slučaju, da se ne bodo še večkrat tako osramotili, kakor v Videmski aferi. Ljudstvo bo pa obvarovano škode in bo imelo bolj zaupanje do njih. Zahtevamo o tej zadevi pojasnilo! Postopanje žandarjev naj se osvetili! Radi njih ne bo ljudstvo trpelo sramoto, škodo in žalost. Zavoljo njih nerodnega postopanja so morali nekateri cele štiri mesece zdi-hovati v preiskovalnem zaporu. Kdo jim bo povrnil škodo! Naše poslance pozivljamo, da vso to afero še enkrat pretresejo in storijo potrebne korake, da se krivica kolikor mogoče popravi, na drugi strani pa, da se žandarjem začrta meja, katere ne smejo prekoračiti. Če nastopajo tako, kakor na Vidmu, je to pač škandal, ker mi nismo v Turčiji, ampak v blaženi Avstriji!

— **Slovenski „Sokol“ v Mariboru.** V torek, dne 26. t. m. se vrši v mariborskem „Narodnem domu“ posvetovanje o ustanovitvi mariborskega „Sokola“. — Naj bi kmalu junaški „Sokol“ razpel krila nad Mariborom in nad njegovo okolico.

— **Koncert Marice Heritesove v Mariboru.** Slavna češka virtuoziinja na gosli, gđc. Marica Heritesova, bo priredila dne 1. oktobra v „Narodnemu domu“ v Mariboru koncert. Slovensko občinstvo vseh krogov se opozarja, da ne zamudi priložnosti slišati občudovane, umetnice iz svetovnoznane Ševčikove šole v Pragi. Uprizoritev koncerta je prevzel agilni „Klub Čehov v Mariboru“. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Slovenci udeležite se koncerta v obilnem številu!

— **Porotno zasedanje v Mariboru.** Dne 21. in 22. t. m. je stal pred porotniki 19letni Anton Manko od Sv. Benedikta v Slov. goricah. Obdolžen je bil umora. Dne 11. majnika t. l. zvečer je na hinavski način izvalil svojo znanko 19letno Terezijo Markuzzi, ki je bila z njim že osem mesecev v blagoslovljenem stanu, iz hiše njenih staršev in jo v bližini zaklal. Zadal ji je z nožem smrtonosno rano na levi strani vratu. Napisal pa je listek, katerega je položil zraven žrtve, po katerem naj bi Terezija Markuzzi sama končala svoje življenje. — Da se je bil pred umorom hud boj med njima, dokazujejo rane na morilčevih prstih, v katere ga je umorjenka močno ugriznila. Morilec odločno taji svojo krivdo, dasiravno potrjujejo vse okoliščine, da je on morilec, tako n. pr. nož, katerega je pozabil pri žrtvi, pisava dotičnega listka, ki se je našel pri umorjenki. Obravnavo je vodil deželnosodni svetnik Morokutti, državno pravdnikstvo zastopal državnega pravdnika namestnik dr. Duhatsch, zagovornik pa je bil dr. Mravlag. Obsojenje bil na 12 let težke ječe.

— **Zvit tiček** je trgovski učenec v manufakturni trgovini Tavčer v Mariboru. Dne 20. t. m. zvečer se je dal zapreti v imenovano trgovino in ko so zjutraj trgovino zopet odprli, jo je pri stranskih vratih popihal z nabranim blagom in nekaj denarjem, katerega je vzel iz blagajne. — Podal se je takoj na kolodvor in hotel odriniti na Dunaj. Toda stražnik mu je prekrizal pot. Okradeni trgovec je dobil vse zopet nazaj, razun par cigaret, katere je nadebudni mladenič ponoči pokadil.

— **Včerajšnja huda ura.** Nad celjskim mestom in njegovo okolico je izsulo včeraj, v ponedeljek, nebo vse gorje, ki ga le provzročiti more. Najstarejši ljudje skoraj ne pomnijo tako hude ure v Celju. Okoli 10. ure dopoldne so se začeli zbirati oblaki, naznanjajoč bližajočo se nevihto, ob pol 11. uri se vzdigne nenadoma strašen vihar v smeri iz jugozahoda proti severovzhodu, obenem se razdivja orkan in vsula sta se toča in dež. Kakor bi trenil so bile ulice mesta vse preplavljene: v Kolodvorski ulici je bila voda nad ped globoka, po Glavnem trgu pa so plavale kosare s sadjem in zelenjavo. V kleti se je stekala voda ter provzročila mnogo škode. Posebno hudo so trpele zaloge trgovcev. Strašen vihar je odkrival strehe, metal opeko raz njih, pobijal okna, podiral plote in zidove, ruval drevesa in lomil veje. Po komaj 10—15 minutah so se razporedili oblaki in vreme se je zjasnilo. Vendar je v tem kratkem času provzročil orkan po mestu in okolici mnogo škode, ker je upostožil vrtno nasade. V domobranski vojašnici je podrl vihar zid. Ravnotako je tudi podrl velik del zidu na okolskem pokopališču. Na vojaški smodnišnici je odšlo celo streho, razkrilo tudi del Vestenove mornice v Gaberjih. Na vežbališču je podrl orkan več starih lip in drugih dreves ter poškodoval to na slovenskem lawn-tennis prostoru. Na gostilno pri „solncu“ padele je velikanski topol, ki je podrl celo streho dotične hiše. Ravnotako je poškodoval padajoč ogromni topol hišo ljubljanske mitnice. Pri novi luterski cerkvi je podrl vihar cel visok stavbeni oder. Najhujše pa je divjal vihar v mestnem parku. Izdril je stoletna drevesa, ki so bila kras tega sprehajališča. Padajoča drevesa so zabarikadirala pota in steze. V strašni zmešnjavi ležijo po tleh izdrta drevesa, večinoma akacije, smreke, kostanji i. dr. 30 velikih dreves je s koreninami vred izdrtilih, 50—80 pa je polomljenih. Škoda je velikanska, vendar se še ne da natanko soditi. Gotovo pa je, da je mestni park za desetletja znatno poškodovan. Nek penzionist se je med viharjem ravno mudil v parku. Naenkrat je završalo in zagromelo nad njim, drevje je padalo, se lomilo in treskalo po tleh. Kot da je sodni dan! Oklenil se je v aleji kostanjevega drevesa in drhteč v grozi čakal, kaj da pride. Ni se mu nič zgodilo, čeprav so kroginkrog njega padala stoletna drevesa, ter je v zraku bilo čuti divje grmenje. Med nevihto je udarila strela v neki kozolec na Gornji Lopati in ga zažgala. Žalibog se je pripetila tudi nezgoda, pri kateri je bilo več ljudi nevarno ranjenih. Med viharjem pribeži nekaj železniških delavcev od Pišekov kozolec v Čretu; bilo pa je to zanje isodepolno. Vihar se upre z vso močjo v kozolec in ga podere. Padajoče tramovje je ranilo tri delavce tako težko, da so jih morali prenesti v mestno bolnico. — Vihar je prihrul od Liboj doli, kjer je toča silno klestila, otrsela trto ter zmečkala grozdje. — V Žalcu pa ni bilo o nevihti niti sledu.

— **Toča in požar.** Vihar, ki je bil v Celju včeraj v ponedeljek 25. t. m., je tudi hudo razsajal od Lubečne, naprej čez Dobje, Svetelko, Sv. Uršulo in Pletovarje. Med strašnim pišem se je vsula čez vinograde okoli Sv. Uršule pri Dramljah toča in pokončala vinsko trgatav. Tudi je strela vdarila v Blažičevo gospodarsko poslopje v Vodulah pri Sv. Uršuli in v gospodarsko poslopje drugega posestnika Blažiča na severnem kraju Sv. Uršule. Živino so rešili, pristava je pa obema pogorela.

— **Zahvala.** Povodom XX. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Jurju ob juž. del dne 14. septembra 1905 se podpisano vodstvo tar najiskrenejše zahvaljuje vsem, ki so pripomogli tako ali drugače, da je uspela XX. velika skupščina tako sijajno. Imenoma pa se zahvaljuje blag. gđ. Malči Nendlovi in Anici Cmokovi na njihovih vsprejemnih nagovorih na kolodvoru ter podarjenih šopkih; veleč. g. kaplanu Ivanu Jelšniku na lepem pozdravu ob prihodu skupščinarjev in na njega neumornem delovanju kot tajnik oz. podpredsednik naše tamošnje moške podružnice; blag. g. juristu Ipavicu na pozdravu v trgu imenom tržke občine Št. Jurij in prav tako veleč. g. župniku Valentinu Mikuš na prisrčnih besedah, katerimi je nagovoril skupščinarje imenom svojih župljanov odnosno imenom „Kat. bralnega društva“ ter za vzvišeno božjo službo v lepi Št. Jurski cerkvi; slavnemu „Gasilnemu društvu“ in slav. „Veteranskemu društvu“, koji društvu ste je korporativno vdeležili sprejema in ki ste skrbeli za uzoren red pri zborovanju; preblag. g. odvetniku in graščaku dr. Franu Štornu, ki je s svojo energijo kot prvomestnik naše moške tamošnje podružnice omogočil, da se je vršila skupščina v prijaznem Št. Jurju; šentjurskemu mešanemu verskemu zboru za toliko vzvišeno petje pri službi božji in pri popoldanskem tako ljubko uspelem koncertu; šentjurskemu učitelstvu na njegovo toliko požrtvovalnem delovanju, imenoma gospodoma Antonu Sivka in Karolu Kveder; preblag. g. državnemu poslancu vitezu Berks na empatičnem nagovoru pred skupščino v svojem kakor tudi v imenu po njem zastopane slavne slovenske državnozbornske delegacije; vsem častitim članom in gospicam, ki so se ali osebno udeležile sprejema ali pa skupščinarje iz oken obsipale s

prekrasnimi šopki; vsem cenjenim tržanom in okoličanom, ki so z družbo vred slavili ta dan pravi narodni praznik; slavni posojilnici, ki je žrtvovala velik gmotni prispevek v svrhu prireditve; vsem doposiljateljem laskavih nam brzojavk; vsem č. govornikom, ki so s svojimi poetičnimi in narodno navdahnjenimi govori netili domorodno navdušenje; vsem č. zborovalkam in zborovalcem, vsem č. delegatijam in delegatom naš h posameznih podružnic, sploh vsem udeležnikom, ki so vsak po svoje sodelovali ob zares slovesnem in prijetnem našem bivanju med č. tržani in občani narodnega veleprijaznega trga Št. Jurij in njega krasne okolice.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 18. septembra 1905.

— **Vseslov. leg. list.** so vzeli; akad. ferial. društvo „Adrija“ v Gorici kot društ. legit.; 50 kom. in „novomeški visokošolci“ kot vstopnice pri veselici 16. septembra 1905: 100 kom. Odsek za „Vseslov. leg. list“ posluje od 1. okt. 1905 dalje pod sledečim naslovom: Odsek za „Vseslov. legit. list“ Dunaj, IX. Hebragasse 7. III/21. Ob enem apelujemo na vse slovenske organizacije, katerim je količkaj pri srcu procvit dične družbe sv. Cirila in Metoda, da se tega leg. lista pridno poslužujejo ter pomagajo naši šolski družbi pri težavnem narodnem delu.

Odsek za „Vseslov. leg. list“.

— **„Državni ter deželni zakonik“** je temelj uradovanja naših občin. Naše politične oblasti vsiljujejo državni zakonik in ministrski ukazni list našim občinam le v blaženem nemškem jeziku, akorovno jim je znano, da so naše občine slovenske in da ima vsak državljan pravico pogledati, z občinskim denarjem plačan državni ali deželni zakonik. Sedaj bo čas naročiti omenjen zakonik. Opozarjamo torej naše občinske zastope, da ni državni zakonik le za „pisarja“ ali za župana, ki zna nekoliko nemščino, marveč državni zakonik je za vsakega občana in mora biti sestavljen v vsem razumljivem slovenskem jeziku. Slovenski odborniki, vaša dolžnost je, da zahtevate od župana, da naroči pri glavarstvu državni zakonik v slovenskem jeziku in da opusti naročitev nemškega državnega zakonika.

— **Obstruirati** so pričeli nemškutarji v občinskem odboru teharskem. Izgubili so v obč. odboru en glas, katerega posestnik je v preiskavi radi tatvine. Nemškutarji so odšli od seje.

— **„Isti“.** V zadnjem času se je v naših časnikih uvedla beseda „isti“ na takih krajih, kjer je nepotrebna in kjer je tudi kvarljiva za naš jezik. „Isti“ je posneto iz nemškega „derselbe“, in so ljudje, ki menijo, da se brez tega nemščizma ne da izhajati. „Isti“ nasprotuje bistvu slovenskega jezika in ga med preprostim narodom, ki ga še ni obilzala blažena nemščina, najdeš prav malo kje. Radi bi poznali onega kmeta, ki bi dejal: „Videl sem ga, ko je isti šel“. In vendar se najdejo take spakedranosti zlasti pri obmejnih slovenskih listih. Želeti je, da se ta odvečbeseda odpravi, ker se da brez nje prav lahko izhajati, le malo slučajev je, kjer je potrebna. Včasih je treba rabiti besedico „ta“, večkrat pa še te ne. „Isti“ je pega našega jezika, in te pege ga je treba očistiti!

— **Himen.** Poročil se je 18. t. m. pri Sv. Magdalen v Mariboru g. Jakob Kršnik, oskrbnik v Pobrežju z gđ. Faniko Ridl, hčerko posestnika ravno tam. Na mnoga srečna leta!

— **Letošnje vremensko streljanje zoper točo** je stalo mariborski okrajni zastop 3521 K 5 v. Iz tega se pač lahko razvidi, da je pretilo v okolici Maribora letos mnogokrat kritično vreme.

— **Učiteljski službi.** Razpisano je mesto nadučitelja na trirazredni ljudski šoli v Spodnji Polskavi, pošta Pragersko. — Na petrazredni ljudski šoli pri Sv. Rupertu v Slov. goricah pa je 1. novembra dopolniti mesto definitivnega učitelja.

— **Slovenec zapirajo za „Živio“-klice.** Kar bi se komu v ustavni državi zdelo popolnoma nemogoče, to se je zgodilo te dni. Ko so bili udeleženci nedolžne demonstracije v Domžalah po inicijativi in zahtevi kamniškega okr. glavarja pl. Crona obsojeni v zapor samo zaradi tega, ker so klicali „živio“, tedaj se je splošno mislilo, da je to le slaba šala glavarja Crona. Sicer je taka šala nedopustna in neumestna in zato je bil tudi vsak trdno prepričan, da bo kranjski dež. predsednik baron Hein te neumestne obsodbe razveljavil, če pripisuje Slovincem le količkaj pravic še v tej „ustavni“ državi. Ali zgodilo se je drugače. Slovinci so v blaženi Avstriji popolnoma brezpravni in na milost in nemilost prodani samovolji nemških hujskačev. Pred nekaj dnevi so dobili namreč vsi oni, ki so se proti famozni obsodbi pritožili na deželno vlado v Ljubljani, — vladni odlok, s katerim jim glavarstvo naznanja, da je vlada vse obsodbe — potrdila. — To se pravi, zavrnila prizive, katere so vložili Slovinci. Razven Slovincév je bil obsojen pri tedanji razpravi tudi nek Nемеc Lederhas, kateremu se je dokazalo s pričami, da je bil s palico po ljudeh in da se je posebno odlikoval v izzivanju ter s svojim huronskim heil-kričanjem

vse druge Nemce prevpil. Prizivu tega Nemca je slavna vlada ugodila. Mi z mirno vestjo trdimo, da je vlada priziv samo zaradi tega ugodno rešila, ker je dotičnik nemškega mišljenja. Med obsojenci je večina takih, ki niso drugzega zakrivili, kakor da so zavpili „živio“. Dospeli smo torej že tako daleč, da na svoji zemlji, v popolnoma slovenskem kraju ne strpe vladni krogi „živio“-klicev.

— **Bohinjska železnica** je skoraj dodelana. Samo v Vintgarju je treba premagati še večjih težav, ker se nasip na ilovnatem svetu poseda v Radolno. Prihodnji mesec začnejo po progi voziti že težki lokomotivi, ki bodo pripravili pot slavnostnemu otvorilnemu vlaku koncem leta.

— **Karavanska železnica** se otvori šele meseca maja ali junija prihodnjega leta, ker so dela pri mostovih zakasnila. Cela proga do Trsta bo otvorena meseca julija 1906.

— **Predor skozi Karavanke se podira.** Železnica skozi Karavanke se otvori še le prihodnje leto meseca julija ali pa še le na jesen. Vzrok temu je, ker so se celi deli predora ponizali. Sedaj podirajo te dele predora in jih zopet z nova gradijo. Ta dela so izvršili italijanski inženirji in italijanski delavci, plačevali bodo pa avstrijski žepi!

— **Lep napredek češkega naroda.** Na češki tehnični visoki šoli se bo ustanovil oddelek za poljedelstvo. Ta oddelek se bo pozneje razvil v samostojno češko poljedelsko visoko šolo.

— **Češka radodarnost.** Listi poročajo, kako visoke svote darujejo Čehi za narodne namene. Nedavno umrla vdova prvega češkega župana v Prosnicah je darovala vse svoje premoženje, 600.000 kron, v rodoljubne namene, prej že je darovala v ta namen 32.000 kron. Češka mesta na Moravskem so nabrala v nekaj mesecih za češko narodno gledališče v Brnu 600.000 kron. Češka pivovarna v Budjevicah daruje vsako leto 5000, v Šmihovu pa 2000 kron češki „Šolski Matici“. Gospodarska društva ob češki jezikovni meji na severnem Češkem in v Šumavi so razdelila za božična darila 60.000 kron. Proračun češke šolske družbe za leto 1905. izkazuje 866.591 kron, lani je izkazoval 714.700 kron.

— **Kdo plača največ davkov!** Po uradni statistiki pripada v Avstriji na enega prebivalca davkov na leto: Na enega Čeha 28'60 gld., na enega Nemca 26'82 gld., na enega Laha 25'32 gld., na enega Slovenca 17'22 gld., na enega Poljaka 12'77 gld., na enega Srba 12'72 gld., na enega Rumunca 10'23 gld., na enega Rusina 10'13 gld.

— **Zavodi sv. Stanislava.** V Št. Vidu nad Ljubljano so v četrtek na slovesen način otvorili takozvane škofove zavode, kateri se bodo odslej imenovali „Zavodi sv. Stanislava“. V teh zavodih je spojeno učilišče z odgojevališčem. Nahajala se bode v njih namreč gimnazija z dotično pripravnico. Ljubljanskega škofa stalo je to podjetje neizrečeno mnogo truda in denarja.

— **Otvoritev železniške proge Schwarzach-Bad Gastein.** V četrtek se je na slovesen način vršila otvoritev delne proge turske železnice. Ob 7. uri je dospel posebni vlak z gosti. Uro pozneje je dospel dvorni vlak s cesarjem, v katerega spremstvu so bili trije ministri. Ob navdušenih ovacijah prebivalstva je cesar stopil na okrašen peron. Tu je ministrski predsednik nagovoril cesarja. V svojem govoru je ministrski predsednik povdarjal važnost nove železnice, ki vstvarja za našo trgovino in promet boljše konkurenčne pogoje, zlasti pa olahčuje našemu pomorskemu emporju Trstu tekmovanje z inozemskimi pristanišči ter mu ima pridobivati novih sredstev za njegovo rastoče blagostanje.

Društveno gibanje.

— **Kmetijsko in bralno društvo „Sloga“ pri Sv. Petru v Savinski dolini** ima svoje letno zborovanje v gostilni pri Žganku, v nedeljo, dne 1. vinotoka popoldne ob 3. uri. Spored: 1. Domači g. župnik govori o koristi društev. 2. Poročilo načelnštva in pregled računov. 3. Govor o umetnem gnojilu in njega naročitvi. 4. Volitev novega odbora. 5. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnine. 6. Nasveti in slučajnosti.

— **Prostovoljna požarna bramba pri Sv. Martinu ob Paki** priredi dne 1. oktobra veselico povodom blagoslovljenja novega mosta v Rečici pri g. Martin Pirtovšek z sledečim sporedom: Ob pol štirih sprejem gostov na kolodvoru, ob štirih slovesno blagoslovljenje mosta, potem začetek veselice. Na dnevnem redu je: Saljiv srečolov, licitacija nekaterih stvari, petje. Svirala bode polnoštevilna Šoštanjnska narodna godba. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— **Gradec.** V nedeljo, dne 1. oktobra priredi slov. kršč. izobraževalno društvo „Domovina“ v Gradcu veselico z gledališko predstavo „Kateri bo“, nadalje petje in tamburanje lastnega zbora, šaljiva pošta in razne zabave. Ker se v Gradcu redkokeđaj kaj sličnega priredi, pričakovati je mnogoštevilne udeležbe. Vsi graški Slovinci se najuljudneje vabijo. Lokal „Zum wilden Mann“ Jakominigasse št. 3.

Dopisi.

Podčetrtek. Kakor slišimo iz zanesljive strani, so občinske volitve v našem trgu vkljub temu, da so se vršile nepravilno in da je bila slovenska stranka že v naprej opeharjena, končno vendar potrjene. Kdor vé, kako gre Nemcem avstrijska vlada in nje uradniki na roko, kdor pozna člane našega deželnega odbora, ki je imel soditi o naši pritožbi proti volitvam, in kdor se dalje spominja, kolikokrat je naš neslavni župan pohitel tje kaj v Gradec, da bi tam tožil, kakšna preti tem posilincem v našem kraju in se hlinil in prilizoval višji gosposki, kdor še potem pozna naše podle izdajice, ki sicer vedno povdarjajo narodnost ali končno vendar potegnejo z Nemci, temu se pač ne bode čudna zdela ta današnja novica. Od sedaj zanaprej bodo torej bleščala v našem občinskem odboru imena, kakor: „Tschöckell“ (recte Čokl), „Petternell“ (Peternel) „Gajst“ itd., ljudje s preteklostjo in sedanostjo, da se Bogu smili.

Imamo v novem odboru le še dva Slovence in še ta samo kot namestnika ali „peto kolo“ na vozu; a tudi tema dvema ni obstanka v tem odboru, kar bodeta tudi sama uvidela in zapustila odbor, ki je vzrastel na krivičnih tleh, in ki ne bode nič koristnega storil za občino.

Kakšen mu bode konec, bodemo videli; da ne bode nič dobrega, to je gotovo.

Adijo in zdravi ostanite!

Gospodarstvo.

Zakaj vino diši po žveplu, kaj je temu vzrok in kako se ta duh iz vina odpravi.

Dostikrat se nam v kletarstvu pripeti, da vino diši po žveplu. Da spoznamo vzrok tej napaki, moramo razločevati med duhom po žveplenem dimu (žvepleni sokislini) in duhom po gnilih jajcih (žvepleni vodik).

Če se je vino pretočilo v močno zažveplano posodo, to se pravi, če smo v sodu zažgali preveč žvepla in smo potem vanj vino napolnili, dobi vino duh po žveplenem dimu, to je po žvepleni sokislini. Ta duh ni prijeten in daje vinu sirov, trd okus, in onega, ki je tako vino pil, boli glava, iz česar nevesčak sodi, da vino ni bilo naravno, pristno. Ker je pa žveplanje vina v mnogih slučajih, posebno pri obolelem ali nestanovitnem vinu, edino sredstvo, da se ozdravi, moramo žveplati, seveda zmerno!

V navadnih slučajih zadostuje, da se zažge na vsak hektoliter (100 litrov) vina v sodu 1 do 2 g žvepla. Ker navadni žvepleni trak tehta približno 20 g, od tega pa gre na papir ali platno 1½ g, zadostuje eden žvepleni trak za zažveplanje 8—10 hl vina.

Rabi naj se vedno le čisto, arzenika prosto na papirnatih trakah, ker platno pri zažiganju smodi in smrdi. Zadnje velja tudi o žveplu, ki je bilo potrošeno z različnimi rožami, od katerega porabe odsvetujem.

Vino, ki smo ga bili zažveplali, se ne priporoča takoj piti, ampak šele čez kakih 10 do 14 dni.

V tem času se bo izpremenila vsa žveplena sokislina v žvepleno kislino, in ta se spoji s kalijem, ki se nahaja v vinskem kamnu, tako da duh in okus po žveplu pri mirno žveplanem vinu v tem času popolnoma izgine.

Žveplo se rabi tudi za žveplanje prazne posode, kar je neobhodno potrebno, če jo hočemo obvarovati plesnobe. V ta namen se vzame žvepla približno dvakrat toliko, kolikor za žveplanje vina (torej eden trak za 4—5 hl) in se mora žveplanje posode na 2—3 mesece ponoviti. Preden se tak sod zopet rabi za vino, ga je treba dobro in večkrat oprati, da se iz njega spravi duh po žvepleni sokislini. Če smo posodo že leto dni ali še več časa žveplali, bo treba sod celo zakuhati.

Pri žveplanju posode velja, da mora biti popolnoma suha, preden se zažvepla.

Kdor pa ima vino, ki že diši po žveplenem dimu (žvepleni sokislini), ta duh lahko odstrani s pretakanjem, še hitreje pa s segrevanjem.

Pretaka se tako, da vino teče v tankih curkih iz soda, torej da zelo pride z zrakom v dotiko. To dosežemo, če na pipo pivežemo kak cedilnik (škropilnik) one oblike, kakor se rabi pri škropilnicah za zalivanje na vrtu.

Duh po gnilih jajcih ali po žveplenem vodik je za okus vina še bolj neprijeten kakor duh po žveplenem dimu in istotako povzroča glavobol. Ta duh nastane v vinu le takrat, če mošt ali vino, ki je imelo še nekaj sladkorja v sebi in se zaraditega praši, kipi v posodi, kjer se nahaja nekaj žvepla.

Pri kipenju namreč kvasne ali kipelne glivice, ki spreminjajo sladkor v alkohol in v ogljikovo kislino, vodi ki se nahaja v moštu ali vinu, odtegujejo kisik. Ker pa je voda spojina kisika z vodikom, se vodik vsled tega oprosti, in če v moštu ali vinu najde žveplo, se z njim spoji v žvepleni vodik, ta plin, ki po svojem neprijetnem duhu spominja na duh gnilih jajec, kjer se tudi v resnici nahaja.

Žveplo pride lahko na razne načine v mošt ali vino. Najčešče se to dogaja, če smo bili grozdje proti plesnobi (oidium) ne dolgo pred trgatvijo žveplali.

Če je bilo vreme suho in če ni dež do trgatve žveplene moke opral, pride ta s tropinami v mošt, in pri kipenju se potem lahko na ravnokar popisani način razvije žvepleni vodik.

Isto se zgodi, če mošt kipi v posodi, ki je bila prej prazna neprevidno žveplana, namreč tako, da je pri žveplanju kapljalo goreče žveplo vanjo in tam ugasnilo in ostalo na dnu.

Tudi iz zemlje žveplo lahko pride v mošt ali vino, posebno če trte rastejo v zelo gnojni ali na žveplu bogati zemlji.

Ker je žvepleni vodik jako nestanovitna plin, se da prav lahko in popolnoma odpraviti iz vina.

Kdor je opazil, da mošt med kipenjem dobiva duh po žveplenem vodik, ta naj takoj po prestalem burnem kipenju, kadar so se drože že nekoliko polegla, vino pretoči. Če bo vino dlje časa na drožah ležalo, bolj bo smrdelo. Pretakanje naj se vrši zopet na spredaj popisani način, tako, da mlado vino močno pride z zrakom v dotiko. Na zraku se namreč žvepleni vodik s pomočjo kisika, ki ga iz zraka nase nateza, izpreminja zopet v vodo, in žveplo se pri tem oprosti ter položi na dno soda.

Ko se vino učisti, torej čez kake tri tedne po prvem pretakanju, moramo zopet na zgoraj popisani način vino pretočiti, in sicer v dobro zažveplan sod. Žveplena sokislina se v tem slučaju spoji z žveplenim kisikom in da vodo ter prosto žveplo, ki se v obliki finega belega prahu poleže na dno.

Predno se vino začne prašiti, ga je seveda treba zopet pretočiti, ker bi se drugače lahko zgodilo, da bi se že izločeno žveplo zopet izpremenilo v žvepleni vodik.

Kdor ima bakren lij, temu priporočamo, naj vino v sod pretaka čez ta lij. Baker vleče žvepleni vodik na se, daje ž njim in z vodo v vinu žveplenokisli baker, to je modro galico. Baker lij se bo torej kmalu prevlekel s plastjo modre galice. Zato ga je treba večkrat dobro odrgniti in v vodi oprati.

Z večkratnim pretakanjem na popisani način kakor tudi za žveplanje posode, kamor se dišeče vino pretaka, se duh po žveplenem vodik kmalu in popolnoma odpravi.

Vino, ki je imelo to napako, se navadno še rajše čisti in je bolj stanovitno kakor kako drugo.

„K.“

Politični pregled.

— Razpust državnega zbora. Gautsch je baje namignil voditeljem nemških strank, da namerava v kratkem razpustiti zbornico. Ako razpusti zbornico meseca novembra, vlada ne predloži vže napovedane predloge o češkem vseučilišču na Moravskem. Poslanci sodijo, da razpusti Gautsch zbornico, ko bodo zaključeni deželni zbori. Nove volitve se vrše najbrže meseca januarja prihodnjega leta.

— Čehi o položaju. V Pragi je govoril poslanec Dvořak o položaju. Napadel je Gautscha, ki je nasproti Nemcem premehak in ne izpolni čeških zahtev. Čehi niso zakopali svojih državno-pravnih zahtev. Češki narod se bo razburil, če ne dobi drugega češkega vseučilišča in notranjega uradnega jezika. Stojimo pred odločitvijo, če bo zbornica delala ali ne. Dvořak je končal svoj govor: „Prihodnost bo strmela, kako malenkostni so bili avstrijski državniiki v času, ko so se v ostali Evropi reševala svet pretresujoča vprašanja.“ Poslanec Ryba je pa naglašal na nekem shodu, da izpremeni češki klub svoje stališče nasproti vladi, če Gautsch ne izpolni obljub, ki jih je dal Čehom.

— Boj za splošno volilno pravico v Avstriji. Dne 25. septembra je v Pragi priredila social-demokratska stranka velik ljudski shod, ki se ga je udeležilo nad 30.000 oseb. Govorniki so strastno napadali ministrs. predsednika Gautscha, ki je nastopil zoper splošno volilno pravico na Ogrskem. Tudi jugoslovanski parlamentarni klub „Slovanska zveza“ je zavzel stališče proti Gautschu. Vsi slovanski poslanci, ki čutijo demokratski, bodo podpirali boj, da se vpelje splošna volilna pravica. Tudi v avstrijskem državnem zboru je treba začeti odločen boj zoper krivično nadoblast nemške in plemenite gospode ter za splošno in enako volilno pravico.

— Avstrija na Balkanu. V Carigradu trdijo, da nameravajo avstrijske čete zasesti Novi bazar. Pri Plevju so Avstrijci že baje prekoračili turško mejo. Avstrija ima po berlinski pogodbi pravico zasesti Novi bazar, a namerava zasesti le četrtino pokrajine.

— Posledice ogrske krize za Hrvatsko. Uradni list „Narodne Novine“ je prinesel izkaz o plačevanju davkov na Hrvatskem, odkar vlada na Ogrskem ex lex. Koncem meseca avgusta je bila razlika v plačevanju davkov proti lanskemu letu za 3.400.000 K. — Občni zbor križevske velike županije je sklenil, da se naroči finančnemu

ravnateljstvu, da vkljub izjemnemu stanju prisilnim potom iztirja zaostale davke.

— Avstrijski proračun za leto 1906 izkazuje za 40.000.000 večje potrebsčine kakor lani. Železniško ministrstvo rabi 12, poljedelsko ministrstvo 3, ministrstvo za notranje zadeve 2, trgovinsko ministrstvo za izpopolnjenje telefonskega omrežja 6 milijonov kron. Proračun izkazuje trimilijonski prebitok.

— Ogrsko. V soboto je cesar sprejel v avdijski zastopnike magjarskih strank, ki tvorijo v državnem zboru večino, in ki delajo na to, da odtrgajo Ogrsko od Avstrije. Bilo je pet poslancev. Cesar jih je hladno sprejel ter jim prečital magjarski pisano spomenico. V njej jih je pozval, naj magjarska večina v državnem zboru sestavi ministrstvo, seveda pod pogoji. Najprej ne smejo v armadi nič spremeniti, nemški poveljni jezik ostane, temeljna skupnost armade ostane, gospodarska vprašanja reši s sporazumljenjem dunajske in ogrske vlade, parlament mora redno delovati. Cesar je naznanil, da se bo nadalje pogajal z poslanci avstrijski minister, Goluchowski. A magjarski poslanci so to kratkomalo odbili, češ, da se hočejo pogajati le z državnikom, ki je ogrski državljani. Cesar je imenoval nato svojim zaupnikom grofa Czirakyja. Ta se je začel pogajati z njimi, a ker ni nič opravil, je odstopil. Zmešnjava je vedno večja.

— Rusija. Volitve v gosudarstveno duma na Ruskem Poljskem. Po 75 letih, kar je Rusija tu odpravila ustavo, se vrše letos zopet volitve. Medtem, ko voli na ostalem Ruskem 250.000 prebivalcev po enega poslanca, pride tu po en poslanec na 290.000 prebivalcev. Poljaki volijo 36 poslancev. Varšava voli 2, Lodz enega poslanca. Volilci so razdeljeni v tri kurije, vsaka kurija izvoli volilne može. Izmed poslancev mora biti 14 kmetov. Število volilcev cenijo na 36.133.

— Vpliv Nemčije v Avstriji. O vplivu nemškega cesarja Viljema priobčuje madjarski list „Egyetértés“ značilen dopis. V njem se očita nemškemu cesarju, da je on odgovoren, ker ne dovoli naš vladar madjarskega poveljnega jezika. Viljem mešetari in sicer uspešno. Boji se, da li propadla v Avstriji nemška nadvlada, če bi bil omejen nemški vpliv na Ogrskem in bi prišli v naši državni polovici na vrhunec Slovani, ki se jih Viljem bolj boji kakor vrag križa. Kakor hitro dobe Slovani nadvlado v državi, bi bilo konec nemškega vpliva na Balkanu in Nemčija bi postala popolnoma osamljena. Ta izjava „nemškega“ politika označuje naše suženjske odnose nasproti Nemčiji.

— Nemški denar za protiaustrijsko propagando. Dne 3. t. m. vršilo se je v Ašu 43letno zborovanje avstrijskega društva: „Gustav Adolf Stiftung“. Iz letnega poročila navajamo te podatke: Lani se je sezidalo 51 protestantskih cerkev in dve šoli. Dohodki osrednje blagajne so znašali 630.722 mark, podpore od več nego 2000 občin so se pomnožile za 38.167 mark in so znašale vkup 1.629.679 mark, od katerih pripada na našo državo 548.743 mark. Pri zborovanju se je pela Bismarkova himna.

— Premirje v Mandžuriji je stopilo v moč. Predstraže obeh armad so se umaknile za kilometer. Kakor se govori, se otvori zopet železniški promet ter bo od vsake strani zopet na dan vozil po en vlak. Delajo se briprave, da se zopet vzpostavi tudi promet s Sinmintingom. Prebivalci Mandžurije so zaprosili pekinsko vlado, naj odpošlje v Mandžurijo energičnega moža, ki zopet vzpostavi oblast Kitajske.

— Rusija in Angleška. Kakor pred začetkom rusko-japonske vojske ni bilo rusko časopisje toliko ogorčeno proti Japoncem kakor proti Angležem, ravno tako so naperjeni tudi sedaj, ko je sklenjen mir, članki ruskih časopisov večji del proti Angleški in je sovraštvo do Angleške veliko večje, nego ono do Japonske. Sploh je bilo mnenje ruskega časopisja vedno to, da bi do vojske med Japonsko in Rusijo niti ne bilo prišlo, ako bi Angleži te vojske ne izzvali, ki so hoteli izkoristiti Japonce v svoje namene. Rusi goje že od nekdaj sovraštvo do Angležev in je to njih sovraštvo tudi popolnoma opravičeno. Med Angleško in Japonsko je obstajala, kakor je znano, neka pogodba, vsled katere bi morala ena zaveznica drugi priskočiti z orožjem na pomoč le v slučaju, ako bi bila ena ali druga zaveznica napadena od dveh sovražnikov. Ta pogodba pa se je zamenila dne 12. avgusta t. l. z drugo novo pogodbo, vsled katere mora priskočiti ena zaveznica drugi z orožjem na pomoč tudi v slučaju vojske z enim samim sovražnikom. Ako bi ne bil torej sklenjen med Rusko in Japonsko mir, napovedala bi vsled nove pogodbe tudi Angleška Rusiji vojno, češ, da jo k temu sili njena pogodba z Japonsko. In ravno ta pogodba bilo je ono sredstvo, katero je Roosevelt pri sklepanju miru rabil, da je pripravil Ruse do tega, da so odstopili Japoncem južni del Sahalina. In da bode to sredstvo še izdatnejše vplivalo, odplula je, kakor je tudi znano, angleška eskadra v Iztočno morje in tam demonstrirala okolo Baltiškega morja in okolo ruskih vojnih luk. Kakor se sedaj vidi, ni nikakor demonstracija angleške eskadre veljala Nemčiji, kakor so tedaj pisali listi, ampak ta demonstracija bila je naperjena proti Rusiji.

Raznoterosti.

— **Kolika je Jugoslavija.** Vse dežele, v katerih žive kompaktno Jugoslovani (Slovenci, Hrvatje, Srbi in Bolgari) zavzemajo 420.000 kvadratnih kilometrov. To je ravno toliko, kakor japonsko cesarstvo, ali malo manje nego Francoska ali Španska. Jugoslovanske dežele so poldrugokrat večje nego Ogrska, $1\frac{1}{3}$ večje nego Angleška in Irska, isto toliko večje nego Italija, $1\frac{1}{5}$ večje nego Pruska, 10 krat večje nego Švicarska, 13 krat večje nego Holandska in 14 krat večje nego Belgija.

— **Statistika o samomorih učencev.** Profesor Eulenburg na Nemškem je na podlagi uradnih podatkov sestavil statistiko o samomorih učencev v Nemčiji. Od leta 1883 do 1900. je bilo takih samomorov nič manj nego 950. Potem pa razpravlja Eulenburg o vzrokih temu in prihaja do zaključka, da je temu mnogo kriva šola s svojo zastarelo vzgojo, ki ne upošteva značaja učenčevega, a glavna krivda pa zadeva pomanjkljivo domačo vzgojo.

— **Duhovnika živega pokopali.** V neki asi na Krimu se je zgodil grozen zločin. Ondi je vladala velika suša. Prebivalstvo, udano groznemu praznoverju, je menilo, da je tega kriv čarovnik, ki je pred kratkim umrl. Dejali so, da morajo njegov nemirni duh izkopati, ga počastiti, duhovnik ga mora blagosloviti in potem se telo zopet pokoplje. Rečeno, storjeno. Neki večer so šli vaščani v dolgem izprevodu na grobišče, popri grob, vzeli iz njega mrtveca in začeli krog njega plesati. Ko je došel na lice mesta duhovnik, jih je ostro grajal. To pa je množico, ki je bila že tudi omamljena od alkohola, tako razljutilo, da je zgrabila duhovnika, ga vrgla v odprt grob, nanj pa mrtvega in zasula nanj prsti in kamenja. Ko je drugo jutro došla na lice mesta o tem obveščena policija, in odprla grob, je bil duhovnik že mrtev. Zadušil se je živ v grobu.

— **Kmet — učenjak.** Prava posebnost je nek kmet po imenu Frid Theil v Ravdi pri Arzenbergu na saksonskem Altenburgu. Navzlic poljskemu delu preostalo je možu še vedno toliko časa, da se je naučil sedem jezikov. Mož ima pač izvrstno nadarjenost za jezike, ker si je prisvojil kot samouk iz knjig grščino, hebrejščino, klinopis, sanskrt, hijeroglifski jezik in arabščino in to z najboljšim uspehom. Star je 71 let in pred nekaj tedni se je spravil tudi na angleščino. Tako se je povspeval do učenjastva v jezikih Trombetti, profesor semitskih jezikov v Bologni, dasiravno je bil prej le brivski pomočnik.

— **Potresi.** Iznajditelj takozvane vremenske nastline, Novak, pravi, da je italijanskemu kralju pred enim letom naznanil potresno katastrofo v Kalabriji. Iznajditelj Novak pravi, da se bo v času do leta 1919. dogodila še veliko hujša potresna katastrofa v okolici Albanskega jezera, kjer je bilo nekdanj vulkanično žrelo in bo po potresu zopet postalo. O nesreči, ki se je zgodila letos blizu Lizabona, ko se je potopilo s svojimi ladjami do 300 ribičev, pravi Novak, da to ni povzročil vihar, ampak podmorski potres. V teknu enega leta je pričakovati huđega potresa v Mehiki.

— **Shod nasprotnikov pijanstva** je bil zadnji teden v Budimpešti. Do zadnjih let so pesniki in navadni ljudje opevali in hvalili posebno vinsko kapljico in hvalili Boga, da je hotel dati svoj blagoslov vinski trti, ki nas oživlja in razveseljuje. Nekaj let sem pa s zdravniki protivijo uživanju vina, pive, posebno pa žganja in čijo, da je v vseh pijačah strup, ki ga imenujejo arabsko besedo alkohol. Nekateri nastopajo proti temu nauku in trdijo, da je posebno vino božji dar, ki ne škoduje, ako se zmerno vživa. Na omenjenem shodu v Budapešti govorila sta dva profesorja zdravniške znanosti Kassowitz in Forel. Prvi je dokazoval, da je alkohol na vsak način, če se ga tudi malo vžije, strup in da v trenutku sicer oživi človeka, ko pa to mine, pušča na oslabeledost, ki ji pravijo pijanci „maček“. Profesor Forel pa je posebno naglašal, kako nezdrav je alkohol in z njim vse pijače, ki opijanjajo, za mlad človeški rod. Otroci pijancev niso in ne morejo biti zdravi in nezakonsko druženje možkih z ženskami godi se pač mnogokrat v pijanosti in s tem se prestopajo posvetne in cerkvene postave in rodijo se nezdravi otroci. Kolikokrat pa nastanejo iz vsled pijanosti nepremišljene združitve obeh spolov strašne bolezni. Omenjeni shod je zato sklical načelnike vseh ogrskih občin, da se posvetujejo, kako bi se dalo pijanstvo in potem vživanje alkohola z vinom, pivom in žganjem sploh omejiti in ako mogoče popolnoma zabraniti. Boj proti opojnim pijačam seveda na drugi strani sega globoko v narodno gospodarstvo. Vinogradi, ki donasajo poljedelcu mnogo let lepe dohodke, in hmeljišča, od katerih je v Savinski in Šaleški dolini marsikateri posestnik po svojem stanu naravnost bogat postal, vse to bi moralo nehati in prevrglo bi se vse narodno gospodarstvo. Zatorej ni za sedaj ne moremo priporočati kaj drugega, kakor zmernost v vživanju vina, pive, popolnega opuščenja žganja in brzdanie nenaravnega poželenja v tem oziru. — Držimo se Slomšekovih besed: „Po pameti ga pijmo, da pameti ne zgubimo.“

— **Proti ženskam.** Nek nemški list poroča: Pred sto leti so v angleškem parlamentu predložili sledečo postavo: Vse ženscine, brez razločka starosti, stanu itd. vseeno ali so device ali vdove, ako skušajo po izdaji te postave enega moških podanikov njegovega veličanstva na izdajski ali sleparski način zapeljati k ženitvi s sminkami, mazili, lepotično vodo, umetnimi zobmi, ponarejenimi lasmi, špansko volno, korzeti, podloženimi ledji itd. zakrivijo kazen, katero je določila postava glede krivde coprnije, in tak zakon se po dokazanju krivde ženske razglasi kot ničeven in neveljaven.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravi vsakdanja kavina pijača.

•••
Zahtevajte le izvirne savoje s imenom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehuje odprto.

Loterijske številke.

Gradec, 24. septembra 1905. 67, 19, 80, 56, 78.
Dunaj, " " " 43, 45, 58, 2, 39.

Zahvala.

Velecenjeni gosp. Franc Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v pokoju v Gradcu, je šoli pri Sv. Duhu na Stari gori, v kateri je on, kot rojen Berkovčan sprejel svoj prvi pouk, daroval 25 knjižic z naslovom: „SLAVA PREŠERNU“. Za ta dobrosrčen dar se gospodu dobrotniku — tem potom izreče iskrena zahvala s tem pristavkom, da ga Vsemogočni še mnogo let ohrani zdravega in krepkega.

Krajni šol. svet Sv. Duh, 20. septembra 1905.

J. Vuk, načelnik.

J. Sterniša, šol. vodja.

Zahvala.

Šolsko vodstvo pri sv. Barbari v Haložah izreka najiskrenejšo zahvalo vsem blagim dobrotnikom in prijateljem šolske mladine, ki so za srečolov dne 17. t. m. prirejen od „Podpornega društva ljudske šole“ pri Sv. Barbari v Haložah v prid šolske kuhinje, naklonili bodisi denarno podporo ali lepe dobite. Bog plati!

Gostilno

sprejem (489) 2—1

na račun ali v najem takoj.

Ponudbe pod „M. H. 235“, Zagreb, Ilica.

(487) 3—1

Išče se oskrbnik

kateri je več tudi hmeljarstva s takojšnjim nastopom. Plača po dogovoru. Ponudbe naj se pošiljajo upravništvu „DOMOVINE“ do 15. oktobra.

Ženitna ponudba!

(479) 1

Trgovec že osem let samostojen, vdovec z dobro vpeljano večjo in solidno trgovino v mestu išče si tem potom družice srednje starosti, kateri ima najmanj 4.000 gld. svojega premoženja. — Ponudbe s fotografijo pod strogo diskrepcijo na poste restante 35 Maribor. ::::

Naprodaj je

(485) 2—1

v Petrovčah pri Celju lepa hiša z malim vrtom, po zelo nizki ceni. — Več pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

Postavno in pošteno

deklo

ki se dobro razume pri vrtnih delih, se sprejme s 1. januarjem prih. leta pri K. REGUL-i, Ljubljanska cesta 2, I. nadstropje, v Celju. Prednost ima, ako razume nemško. (483) 1

Ženitna ponudba!

Mlad trgovec, kristjan, išče znanja z domače vzgojeno deklico, ne čez 22 let staro, ki ima najmanj 60.000 K premoženja. Le resne, ne brezimne ponudbe s sliko, ki se takoj vrne, se prosijo pod šifro „Zvezda“, poste restante, Zagreb, glavna pošta. Za tajnost se jamči. (488) 1

2-3 dijaki

se sprejmejo na hrano in stanovanje. Cena in dobra postrežba ter skrbno nadzorstvo. — Vpraša se v Celju, Gizela cesta štev. 5 I. nadstropje. (484) 3—1

(490) 3-1

Gostilnica v celjskem NARODNEM DOMU

se odda s 15. decembrom t. l. Ponudbe sprejema posojilnica v Celju do 15. oktobra.

Iščem stenografa

za svojo pisarno.

Dr. Josip Sernee v Celju.

Posestvo prodam!

Zaradi svoje visoke starosti prodam posestvo ležeče tik kolodvora v Zagorju ob Savi, obstoječe iz dveh hiš s 15 sobami, 2 mali in 2 veliki kleti, vrta obsegajoč 63 ar. s sadnim drevjem, pripravno za vsako obrt, posebno za krčmarje in vino-tržce, pod ugodnimi pogoji več pove lastnik

GREGOR ŽUŽNA, posestnik v Zagorju ob Savi.

Lep mlin

na 10 kamnov in dvanajestimi stopami ter z vedno močno vodno silo na Primostku, tik okrajne ceste, od pokojnega Franca Premerja, pol ure od mesta Metlike, se proda po nizki ceni in ugodnimi pogoji, polovica kupa se lahko po $4\frac{1}{2}\%$ uknjiži. Poleg mlina je tudi še potrebno poslopje, dve šupi, vinska klet, konjski in živinski hlevi, veliki svinjaki, kozolec (toplar), pod in kozolec; zraven je tudi velik sadni vrt, travniki in gozd z debelimi hrasti do 8 oral, za prašičjo in živinsko rejo jako ugoden.

Natančneje se izve pri lastniku **Frideriku Skušek**, trgovcu in posestniku v **Metliki**, Delenjsko.

(405) 6-6

P. n.

Slav. občinstvu nljudno nanzanja, da sva skupno prevzela z 20. t. m.

trgovino

z mešanim blagom in železnino ter
gostilno.

Ker sva trgovino povečala in popolnoma prenovila ter založila z najraznovrstnejšimi predmeti, zagotavlja vsem cenj. odjemalcem najboljšo postrežbo po nizki ceni.

**Kupujeva tudi vse
deželne pridelke
po najvišji ceni.**

Priporočajoč se p. n. občinstvu za mnogobrojen poset, bilježiva velespoštovanjem

ZUPANC & ZAGODE

trgovina z mešanim blagom in železnino
(478) 3-1 v Šoštanju.

Prodajalka

se sprejme v trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe pod „**Prodajalka**“ na uredništvo „Domovine“.

(481) 2-1

Sotrudnica

(Kompagnonin)

v starosti 40-50 let z vlogo 4000 do 6000 kron

se išče za trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe pod „**Sotrudnica 6000**“ na uredništvo tega lista.

(482) 2-1

Ivan Stankovič

mizarski mojster

na Spodji Hudinji šte. 40.

Ker sem si na lastnem posestvu uredil popolnoma novo

mizarsko delavnico

priporočam se slavn. občinstvu v blagohotno naklonjenost.

(473) 2-2

Prevzemam najraznovrstnejša mizarska dela, katera izvršujem točno, solidno in ceno.

Zvezna tiskarna

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in zadržne knjižice, poročna naznanila, napise za slavoške itd.; sploh izvršuje v kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in ceno. — Veleč. duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajinim šolskim svetom, posojilnicam ter p. n. občinstvu se priporoča za vezavo knjig v priznano trpežni izpeljavi. — Za posojilnice, hranilnice in druge zavode se izdelujejo hranilne knjižice vezane v celo ali pol platno z zlatim ali črnim tiskom po nizki ceni. Vzorci vedno na razpolago. — Postrežba točna. — Za mnogobrojna naročila se priporoča - - -

Zvezna knjigoveznica.

se priporoča častiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejše oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oz. električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini.

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kaker za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu.

(338) 50-40

Naprodaj

je dobro belo, staro

vino

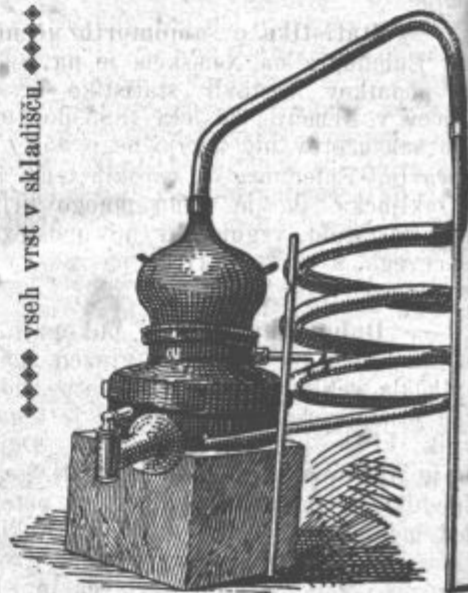
kakor tudi nov mošt.

(475) Naslov pove upravništvo „Domovine“. 3-2

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

♦♦♦♦ vseh vrst v skladišču. ♦♦♦♦

Demetriij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kaker za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu.

(338) 50-40

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

**Singerjevi
šivalni stroji**

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8.

(152) -51

Najboljšo strešno lepenko

priporoča

trgovina z železnino „**MERKUR**“ P. Majdič, Celje.

Nepremočljive plahte za konje in vozove imam v zalogi.